

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren

22. maj 2012

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 182 (Alm. del – §7) af 19. april 2012 stillet efter ønske fra Torsten Schack Pedersen (V)

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse, om det er udtryk for brug af gangse regnemetoder, når Finansministeriet indregner udgifter til stigende offentlig service i fordelingsvirkninger af en finanslov, jf. side 41 i *Ansvar og Handling*.

Svar

Fordelingsvirkninger af offentlig service er analyseret i flere af Finansministeriets publikationer, herunder i *Finansredegørelse 2000, Fordeling og incitament* 2002 og senest i *Budgetredørelse 2007*.

Hverken afgifter eller offentlig service påvirker familiernes opgjorte rådighedsbeløb, der er defineret ved den disponible indkomst, dvs. indkomsten efter skat, jf. *Fordeling og incitament* 2004 for en nærmere beskrivelse af opgørelsesmetoderne, som ikke er ændret siden. Dermed vil hverken afgiftsændringer eller ændringer i den offentlige service have indflydelse på de opgjorte indkomstforskelle.

Det betyder imidlertid ikke, at det ikke er meningsfuldt at betragte fordelingsvirkninger af fx afgifter og offentlig service – hvilke indkomstgrupper betaler hvilke afgifter, og hvilke indkomstgrupper er brugere af forskellige offentlige serviceydelser.

Øgede afgifter er et udtryk for, at værdien af den disponible reduceres. Afgiftstigningen i procent af den disponible indkomst kan derfor tages som et udtryk for virkningen på forbrugsmulighederne. Tilsvarende kan øget offentlig service tages som udtryk for, at værdien af den disponible indkomst er øget, idet en del af forbruget dækkes af offentlige ydelser.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon